

Правд^шшукач

The Truth Seeker

Правдоискатель

Слово редактора. Нас оточує сіра буденість з її кондовою правдою, кризами та *кризами*, шановними та *шановними* діячами - а все одні під Новий Рік я сідаю до комп'ютера з келихом вина і починаю писати вірш. Чому? Мабуть, так влаштована людина: їй хочеться зберігти і передати собі подібним сильні почуття навіть без надії на розуміння та взаємність. Чи до культури нашим можновладцям, коли й газ не можемо купити без скандалу? Недарма у нас культурою завідує "міністерство туризму", бо ж власні вояжі у Єгипет цікавлять чиновників більше за те, що, наприклад, з 1991-го року в Києві закрилося понад 70 магазинів-книгарень і безліч дрібних точок з продажу книг. Замислитись, спокійно прочитати книжку чи вірш - нечувана розкіш у наш бурений час боротьби зі злом. Але ця розкіш і робить нас людьми. **З повагою і до Ваших послуг, Юрій Шеляженко.**

Всеукраїнська незалежна газета.
Засновник і редактор Юрій Шеляженко.
№ 003 від 10 січня 2009 року.

page
www.truth.in.ua
See other pages:
Politics, Money and South Culture

1.

Рік пацюка пищить прощання
У мишоловці з безкоштовним сиром.
На небі світить зірка рання:
Христос родився править миром.

Прогнав, чудак, міняйл із храму!
Ті до Пілата взяли срібників валізу,
Язичника схилили хабарами
Розпнути на Голгофі "кризу".

А він воскрес і пережив століття.
Любов безсмертна. Криза – без душі.
Любов не подарують Юля й Вітя,
І гро'ші без любові – лиш гроші'.

В календарі ридає золотий тілець.
Життя тріщить у холоді сердець.

4.

Народ мовчить і має те, що має,
Окрім землі, і правди, і закону.
І прaporцем за копійки махає
Або засів з рушницею до схрону,

Чужий, загублений у світі,
Й не мріє влади він добиця.
Відкриті списки чи закриті –
Хіба сліпому є різниця?

Кричить сьогодні напівправду,
Назавтра вже плює на неї.
Завжди піде не сам, а стадом...
До пастки із напівбрехнею.

Профспілка звільнених рабів
Не хоче правди – хоче хлібу.

5.

Не хоче правди, хоче хлібу
Плебей, що став "середнім клясом".
Жде мани з неба, чудо-рибу
На три бажання біомаси:

По-перше, жити в комунізмі
І мати благ й розваг дос хоту.
По-друге, щоб чинуші різні
Не відняли у нас свободу.

По-третє, всю відповідальність
З плеч на державу перекласти.
Тоді, як жаба не задавить,
Ото наступить людям щастя!

Да, відмінть-ка божу кару...
Лийте в шинках горілку даром!

Життя тріщить у холоді сердець,
Вморожених під лід брехнею
Тих, хто веде нас, як овець...
Чи на забій? Чи в емпіреї?

I соціологи проворно
Малюють рейтинг – тьму відсотків.
"Свобода Слова" для придворних,
В новинах блазень і сексотка

Токують на потіху нам,
На самоті рахують бабки:
Податки, європейський заем,
Ta й МВФ забили баки:

Який "бюджет без дефіциту"??!
Тут лімузин потрібен сину!

2.

Тут лімузин потрібен сину,
Він наїзжає, він крутий.
І зять-лобіст бере на кппні
Що за державну власність бій,

A ти жужжиш перед народом
Про чисті руки, честь та гідність,
A мент з чиновником за рогом
Чекають на лохів, на бізнес,

Що платять їм за добрий настрій,
За вірно складену бумажку,
Щоб без реєстрів та кадастрів
Своє не зникло в чужій паші.

Хапай, кради, прихватизуй!
Народ мовчить. I має (CENSORED).

2009

АНТИКРИЗОВИЙ ПЛАЧ ЗОЛОТОГО ТІЛЬЦЯ

6.

Лийте в шинках горілку даром,
Bo без похмілля нема щастя.
I мордобій, й пусту склотару
Mi візьмемо в небесне царство!

I, запаливши там цигарку,
Обклавши матом все начальство,
Подерибаним швидко хмари,
Поділимось на різні касти,

Заснуємо Захмарну Раду,
Оберемо в ній Президента
Почнем йому опонувати
Й тихенъко понесем презенти.

Спаскудимо і райські хащі,
Хизуючись, що ми – пропащі!

7.

Хизуючись, що ми – пропащі,
Від влади хочемо ми чуда.
Вона ж дає гречану кашу
Й копняк під зад простому люду.

Не треба тішитись у мріях
Про революцію й кредити.
Нам новий рік дає надію
На себе працювати! Жити

Чесним трудом, який нас змінить.
Любов'ю, добрими ділами.
В душі позбавимося лінъки –
Й "обранці" стануть краще з нами.

На небі світить зірка рання.
Рік пацюка пищить прощання!

